

være fornødent at meddele Thinget flere Oplysninger.

Madvig: Jeg har tilladt mig, ved Udkastets § 9, som nu, efter Udvalgets Forslag, vil blive § 10, at forlange en Deling af det af Udvalget gjorte Forslag, hvorved Bestemmelsen om Capelmusici's Gage, Concertmesterens derunder indbefattet, skulde fastsættes, idet jeg har ønsket særskilt at kunne faae affemt, om Beløbet af de faste Gager for Capelmusici efter Udvalgets Forslag skulde være 16,000 Rbd. eller efter Lovudkastets Indhold 18,400 Rbd. Jeg tilstaaer, at jeg har fundet mig overmaade lidet tilfredsstillet ved den Begrundelse, der af Udvalget er givet for den Nedsættelse, der ved denne Post er foreslaaet (Hør!). Udvalgets Fleertal siger nemlig, at „Musikken ikke vil savne sine Dyrkere, og Capellet ikke være udsat for at miste sin Betydning og Indflydelse paa Udbredelsen af den musikalske Sandhed, fordi ikke netop $\frac{2}{3}$ af Capellet's Medlemmer ere fast ansatte“; men denne Slutningsmaade kunde man anvende ved et hvilket som helst Brokital, der blev foreslaaet i saa Henseende. Det er vistnok sandt, at det ikke er Bestemmelsen af, at en vis Brokdeel af alle Medlemmer skal være fast ansat, hvorpaa det kommer an; men det kommer an derpaa, at der dog er en vis rimelig Udsigt til at opnaae fast Ansættelse, og at denne Udsigt er saa stor, at den derved indeholder en tilstrækkelig Tilhoffelse. Jeg troer, at man just ved Capellet maa være endnu vaersommere end ved Skuespillerpersonalet, naagtet Udvalget har været af en modsat Mening; thi jeg antager, at der for en heel Deel af Capellet's Medlemmer er en endnu speciellere Opgave i den Fordring, der stilles til dem, at de skulle udvikle dem til Virtuositet paa et enkelt Instrument, der isoleret ikke er af stor Betydning, men som blot faaer sin Betydning ved sin Plads i det hele Orkester. Denne Opgave er af den Art, at Capellet's Medlemmer meget maae see hen til den stikre Plads, de faae, og jeg mener derfor ingenlunde, at det er et for høit Beløb, der i Udkastet var ansat til faste Gager for Capellet. Jeg troer væsentligt at kunne forklare den Nedsættelse, som Udvalget har foreslaaet, derved, at det, hvad der er berørt i

Udkastets Motivering til § 9, ikke har villet medregne til den Sum, der skulde anvendes til Capellet's Medlemmer, de 2,400 Rbd., der nu under en særlig Form anvendes dertil; men jeg troer, at disse 2,400 Rbd. i Virkeligheden saaledes ere gaaede ind mellem de Indtagter, som nu ere henlagte til Capellet, at, naar man i det Hele taget vil holde Capellet paa sit nærværende Standpunkt, skal man ikke regne dem fra.

Jeg har foruden dette Forslag tilladt mig at stille 2 subsidiaire Forslag ved Udvalgets Forslag til § 11; det ene, som er anført under Lit. e Nr. 1, gaaer blot ud paa en Redaktionsforandring. Der er nemlig i Udvalgets Forslag talt om de Personer, som ikke have Kongelig Ansættelse, men lønnes efter Bestemmelserne i den aarlige Finantslov; det er en overflødig Tilfætning; thi naar de ikke have Kongelig Ansættelse, saa behøves der ikke at siges, hvorledes de lønnes, men denne overflødig Tilfætning er tillige uehdig i Formen; thi disse Personer lønnes ikke efter Bestemmelserne i den aarlige Finantslov, men efter den Overenskomst, der er truffen med dem, og som kan omfatte flere Aar; jeg troer altsaa, det er bedre at lade disse Ord udgaae. Dernæst har jeg under Nr. 3 foreslaaet subsidiaært, at dersom man gaaer ind paa den Bestemmelse, der af Udvalget er foreslaaet om Theaterdirectorens Lønning for endeel ved visse pCt. af Theatrets Overskud, skal man ikke for den nærværende Teaterdirecteurs Tid, forsaavidt han ikke lønnes paa denne Maade, vedtage, at de Directeuren ellers tilkommende pCt. indbetales i Statskassen. Da nemlig Theatret udreder den høiere faste Løn, som den nærværende Directeur har, fordi han ikke faaer disse pCt., saa maa ogsaa disse for den nærværende Theaterdirecteur besparede pCt. billigtvis komme ikke Statskassen, som ikke udreder Erstatningen, men Theatret, som udreder den, tilgode, og det er, troer jeg, saameget mere rigtigt, at dette skeer, som man ellers faaer en Mellemregning mellem Theatret og Statskassen, som det just er Lovens Formaal at fjerne. Man vil jo nemlig ved Lovens opnaae, at hele det finantstille Forhold mellem Theatret og Statskassen er klareret ved det Tilskud, som for en